31962R0026

REGLAMENTAS Nr. 26

dėl tam tikrų konkurencijos taisyklių taikymo žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai jais

EUROPOS EKONOMINĖS BENDRIJOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 42 bei 43 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi remiantis Sutarties 42 straipsniu vienas iš klausimų, kuriuos būtina išspręsti vykdant bendrąją žemės ūkio politiką, yra klausimas, ar Sutartyje nustatytos konkurencijos taisyklės taikytinos žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai jais, ir tada toliau išdėstytos nuostatos bus atitinkamai papildytos, atsižvelgiant į šios politikos raidą;

kadangi Komisijos pateikti pasiūlymai bendrosios žemės ūkio politikos formavimui ir įgyvendinimui rodo, jog žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai jais turi būti nedelsiant taikomos tam tikros konkurencijos taisyklės, kad būtų atsisakyta veiklos, prieštaraujančios bendrosios rinkos principams ir trukdančios siekti Sutarties 39 straipsnyje nustatytų tikslų, bei kad būtų padėtas pagrindas būsimam konkurencinės sistemos, pritaikytos bendrosios žemės ūkio politikos vystymuisi, sukūrimui;

kadangi konkurencijos taisyklės, susijusios su Sutarties 85 straipsnyje nurodytais susitarimais, sprendimais ir veikla bei su piktnaudžiavimu dominuojančia padėtimi, turi būti taikomos žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai jais, jei tai netrukdo veikti nacionalinėms žemės ūkio rinkų organizacijoms arba nekelia pavojaus bendrosios žemės ūkio politikos tikslams;

kadangi ypatingas dėmesys garantuojamas ūkininkų organizacijoms, kurioms ypač rūpi bendra žemės ūkio produktų gamyba ir prekyba bei bendros infrastruktūros naudojimas, jei tokia bendra veikla neužkerta kelio konkurencijai arba nekelia pavojaus Sutarties 39 straipsnyje numatytiems tikslams;

kadangi tam, kad nenukentėtų bendrosios žemės ūkio politikos plėtra ir kad būtų užtikrintas įstatymų aiškumas bei nebūtų diskriminuojamos įmonės, Komisijai turi būti suteikta išimtinė teisė, Teisingumo Teismui turint teisę peržiūrėti, nustatyti, ar laikomasi ankstesnėse dvejose pastraipose numatytų sąlygų, susijusių su susitarimais, sprendimais ir veikla, nurodytais Sutarties 85 straipsnyje;

kadangi tam, kad būtų galima atsižvelgti į konkrečias Sutarties nuostatas dėl žemės ūkio ir ypač jos 39 straipsnį, Komisija, spręsdama dempingo klausimus, privalo įvertinti visas apskųstos veiklos priežastis, ypač kainas, taikomas importuojant į konkrečią rinką kitos kilmės produktus; kadangi, atsižvelgdama į šį įvertinimą, ji turi pateikti rekomendacijas ir patvirtinti apsaugos priemones, vadovaudamasi Sutarties 91 straipsnio 1 dalimi;

kadangi siekiant įgyvendinti pagalbos žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai jais taisykles, kurios sudaro bendrosios žemės ūkio politikos vystymo dalį, Komisijai turėtų būti suteikta galimybė sudaryti dabartinių, naujų arba siūlomų pagalbos priemonių sąrašą, pateikti valstybėms narėms atitinkamas pastabas ir pasiūlyti joms tinkamas priemones,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įsigaliojus šiam reglamentui, Sutarties 85–90 straipsniai ir jų įgyvendinimo nuostatos, laikantis 2 straipsnio, taikomi visiems Sutarties 85 straipsnio 1 dalyje ir 86 straipsnyje nurodytiems susitarimams, sprendimams ir veiksmams, susijusiems su Sutarties II priede išvardytų produktų gamyba ar prekyba jais.

2 straipsnis

1. Sutarties 85 straipsnio 1 dalis netaikoma tokiems ankstesniame straipsnyje nurodytiems susitarimams, sprendimams ir veiklai, kurie yra nacionalinės rinkos organizavimo sudėtinė dalis arba yra būtini Sutarties 39 straipsnyje nurodytiems tikslams pasiekti. Ji visiškai netaikoma tokiems vienai valstybei narei priklausančių ūkininkų, ūkininkų asociacijų arba tokių asociacijų susivienijimų susitarimams, sprendimams ir veiksmams, kurie yra susiję su žemės ūkio produktų gamyba ir prekyba jais arba bendros infrastruktūros naudojimu žemės ūkio produktams saugoti, apdoroti ar perdirbti ir kuriais neįsipareigojama nustatyti vienodas kainas, nebent Komisija nustatytų, kad tuo pašalinama konkurencija arba kyla pavojus Sutarties 39 straipsnyje numatytų tikslų įgyvendinimui.

2. Pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis ir išklausiusi įmonių arba įmonių asociacijų ar bet kurių kitų, jos manymu, reikalingų fizinių ir juridinių asmenų nuomonę, Komisija turi išimtinę teisę, Teisingumo Teismui turint teisę peržiūrėti, sprendimu, kuris bus paskelbtas viešai, nustatyti, kurie susitarimai, sprendimai ir veiksmai atitinka 1 dalyje minimas sąlygas.

3. Komisija priima tokį sprendimą savo iniciatyva arba valstybės narės kompetentingos institucijos, arba suinteresuotos įmonės ar įmonių asociacijos prašymu.

4. Paskelbtame sprendime nurodomi dalyvaujančių šalių pavadinimai ir sprendimo esmė; skelbiant atsižvelgiama į teisėtą įmonių pageidavimą išlaikyti jų verslo paslaptis.

3 straipsnis

1. Nepažeidžiant Sutarties 46 straipsnio, jos 91 straipsnio 1 dalis taikoma prekybai Sutarties II priede išvardytais produktais.

2. Tinkamai atsižvelgdama į Sutarties, ypač į jos 39 straipsnio, nuostatas dėl žemės ūkio, Komisija įvertina visas apskųstų veiksmų priežastis, ypač kainas, taikomas importuojant į atitinkamą rinką kitos kilmės produktus.

Atsižvelgdama į šį įvertinimą, ji pateikia rekomendacijas ir patvirtina Sutarties 91 straipsnio 1 dalyje numatytas apsaugos priemones.

4 straipsnis

Sutarties 93 straipsnio 1 dalies pirmas sakinys ir 93 straipsnio 3 dalies nuostatos taikomai pagalbai, kuri suteikiama Sutarties II priede išvardytų produktų gamybai ir prekybai jais.

5 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną, išskyrus 1–3 straipsnius, kurie įsigalioja 1962 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1962 m. balandžio 4 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. COUVE de MURVILLE